

IK WEET NIET HOE HET U VERGAAT, MAAR IK WORD NIET GOED VAN DE ALSMAAR AANZWELLENDEN STROOM GLIBBERTAAL: IN NIEUWSBRIEVEN, OP TWITTER (PARDON, X) EN LINKEDIN, WEBSITES, ZELFS HET AD ONTSNAPT ER NIET AAN. MET LICHTE BOMBAST, RETORISCHE DRIESLAGEN ("DAT GEEFT RUST, RICHTING EN VOORAL: PERSPECTIEF") EN KUNSTMATIGE TEGENSTELLINGEN ("IK ZIE WEL' IS GEEN STRATEGIE, MAAR EEN RISICO-INDICATOR"), ZONDER PERSOONLIJKE CONNOTATIES EN VERRASSENDE TWISTEN, EN ALS HET TEGENZIT, WEMELT HET OOK NOG VAN DIE VERSCHRIKKELIJKE EMOJI'S. VEILIG, VOLSTREKT INWISSELBAAR WANT NERGENS ORIGINEEL EN VOORAL DODELIJK SAAI. EN HET BELANGRIJKSTE EUVEL: ONPERSOONLIJK.

TEKST MARTIN KOOT, MONEYVIEW

U snapt, ik heb het over door AI geproduceerde, dan wel gedomineerde teksten. Waar ooit bloed, zweet en tranen (en vooral vakmanschap) waren gemoeid met het schrijven van pakkende boodschappen, kan vandaag de dag elke jandodel op gratis te gebruiken websites in no time een tekst in elkaar laten flansen. Copy, paste, verzenden en klaar: weer een bijdrage aan de exorbitant snel groeiende berg kleur- en smaakloze middelmaat. Ik denk erover om dat soort AI-teksten eerst door AI te laten lezen, waarna ik alleen een melding krijg als er na het wegvegen van de blabla iets wezenlijks onder blijkt te zitten. AI schrijft voor AI, ik vind dat wel prozaïsch.

Misschien helpt het als u het basismodel van AI voor ogen haalt: een taalmodel, getraind met een onafzienbare stapel teksten (fuck auteursrechten), rekent woord na woord uit wat de meest waarschijnlijke opeenvolging van woorden is. Niet vreemd dus dat de output niet disruptief *kan* zijn, want dat vergt onvoorspelbaarheid – het tegenovergestelde van wat dat taalmodel in wezen doet. Hooguit benadert AI disruptie vanuit die middelmatige waarschijnlijkheid, waardoor het misschien stoer *klinkt* maar het niet *is* ('Financieel advies is dood. Lang leve financieel advies').

NIET DE TAAL VAN DE AFZENDER ZELF

Maar ik ben niet naïef: AI staat nog altijd in de kinderschoenen, maar groeit snel op. De taalmodellen worden

Wie is er aan het woord?

beter, en snel ook. Het is een kwestie van tijd totdat de gegenereerde output nauwelijks tot niet meer te onderscheiden zal zijn van handgeschreven teksten. Vergelijk het met de *special effects* in films: tegenwoordig zijn die zo knap gemaakt dat het niet van echt te onderscheiden is. Eind goed, al goed? Niet voor de vele copywriters, columnisten, verhalenschrijvers en journalisten die nu al minder werk hebben en hun inkomen zien dalen. Maar ook niet voor u, zowel in uw rol als lezer van die teksten als in die van communicator. Hoe goed een taalmodel ook is, de tekst komt hooguit *namens* een afzender; het is niet de taal van de afzender *zelf*. Het zijn niet *uw* woorden. Geloof mij, uw klant merkt dat. U werkt in een branche waarin automatisering heel belangrijk is om uw werk goed te kunnen doen, maar alle IT in de wereld vervangt niet datgene waarom een klant voor uw diensten kiest. Dat bent u zelf. Niet uw adviespakket of CRM, noch uw favoriete AI-tekstbreier. Natuurlijk, al deze toverdozen zorgen ervoor dat u beter adviseert en minder vergeet. Maar de essentie van uw vak vervangen ze niet: uw vermogen om tussen de regels door te luisteren, creatieve invalshoeken te vinden om tot een oplossing te komen, ingewikkelde keuzes zo uit te leggen dat de klant met gerust hart

een keuze maakt. Kortom, mensenwerk. Uw klant wil dan ook uw stem horen in uw teksten. Dat AI u daarbij helpt is alleen maar handig. Maar u vervangen: nee.

‘Uw klant wil uw stem horen in uw teksten’

HERKENBARE EIGEN STEM

Nou kan ik afsluiten met de uitsmijter dat deze column door AI is geschreven. Maar ik denk niet dat u dat zult geloven, en terecht. Met de vele columns die ik in de loop van de jaren geschreven heb (en die natuurlijk allemaal door u gelezen, zo niet verslonden zijn) denk ik een herkenbare eigen stem te hebben ontwikkeld, mijn eigen, unieke manier van vertellen. Ik hoop die stem nog vaak in te mogen zetten voor dit soort stukjes. Tenzij ook VVP dat op een dag zal overlaten aan een briljante AI-penner. Het zullen vast mooie pakketjes woorden worden, waarin alles klopt en niks schuurt. En waar geen enkele lezer door geraakt wordt. Vindt u dat deze column rammelt? Mooi! ■

AI-DETECTIE

Mijn conclusie: Dit is NIET door AI geschreven. Waarom niet?

Persoonlijke irritatie: De emotie is te authentiek en specifiek. AI zou dit vlakker maken.

Taalgebruik: ‘jandoedel’, ‘fuck auteursrechten’, ‘toverdozen’ - dit zijn taalkeuzes die AI niet zou maken. Te informeel, te risicovol.

Structurele ‘rommeligheid’: De column springt wat rond tussen verschillende invalshoeken. AI zou strakker structureren.

Meta-bewustzijn: De zelfreflectie aan het eind over je eigen schrijfstijl en de impliciete uitdaging aan de lezer (“U zult dat niet geloven, en terecht”) is te subtiel voor AI.

Contradicties: Je bekritiseert AI-teksten op hun voorspelbaarheid, maar gebruikt zelf ook retorische drietallen (‘bloed, zweet en tranen’). Dat is menselijk inconsistent - AI zou dit vermijden.

Specifieke kennis: De verwijzing naar VVP, het verstaan van de context van financieel adviseurs, de nuance over CRM-

systemen - dit vraagt om domeinkennis die geïntegreerd is met persoonlijke ervaring.

Wie is er aan het woord? Een ervaren columnist/vakjournalist met een herkenbare stem, waarschijnlijk iemand die al jaren voor deze doelgroep schrijft en duidelijk gefrustreerd is over de AI-tekstovervloed. Iemand die graag scherp formuleert, niet bang is voor een mening, en de lezer uitdaagt terwijl hij/zij onderbouwt waarom menselijk schrijfwerk er toe doet.